A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1104 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2021. július 5.)

a pénzügyi intézmények főfelügyeletét ellátó hivatal által felügyelt származtatott ügyletek tekintetében Kanada jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszerének a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke szerinti bizonyos követelményekkel való egyenértékűségének elismeréséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) A 648/2012/EU rendelet 13. cikke olyan mechanizmust ír elő, amelynek keretében a Bizottság felhatalmazással rendelkezik olyan egyenértékűségi határozatok elfogadására, amelyekkel egy harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási intézkedéseit egyenértékűnek nyilvánítja a 648/2012/EU rendelet 4., 9., 10. és 11. cikkében megállapított követelményekkel, és így az említett rendelet hatálya alá tartozó ügyletet kötő szerződő felek – ha legalább egyikük a szóban forgó harmadik országbeli székhellyel rendelkezik – az említett követelményeket a szóban forgó harmadik ország jogi keretrendszerében foglalt követelményeknek való megfeleléssel teljesítik. Az egyenértékűségi határozat hozzájárul a 648/2012/EU rendelet átfogó céljának eléréséhez, vagyis a harmadik országokkal közösen elfogadott és az említett rendeletben megállapított elvek nemzetközileg egységes alkalmazásának biztosításával csökkenti a rendszerszintű kockázatot, és növeli a származékos piacok átláthatóságát.

(2) A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése – mely rendeletet a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([2]) és az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([3]) egészíti ki – meghatározza az Unió jogi követelményeit a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek feltételeinek időben történő megerősítésével, a portfóliótömörítés elvégzésével és azon megállapodásokkal kapcsolatban, amelyek alapján a portfóliókat nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében egyeztetik. Ezen túlmenően az említett rendelkezések megállapítják az adott ügyletekkel kapcsolatos értékelési és vitarendezési kötelezettségekre (a működésikockázat-csökkentési technikákra), valamint a biztosítékeszközök (letétek) szerződő felek közötti cseréjével kapcsolatos kötelezettségekre vonatkozó követelményeket.

(3) Annak érdekében, hogy egy harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási rendszere egyenértékűnek minősüljön az Unió rendszerével a működésikockázat-csökkentési technikákkal és a biztosítékokkal kapcsolatos követelmények tekintetében, az alkalmazandó jogi, felügyeleti és végrehajtási intézkedések érdemi eredményének egyenértékűnek kell lennie a 648/2012/EU rendelet 11. cikke szerinti uniós követelményekkel, és az említett rendelet 83. cikkében meghatározott védelemmel egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat kell nyújtania. Ezenkívül az egyenértékű jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszert hatékonyan, méltányos és torzításoktól mentes módon kell alkalmazni az adott harmadik országban. Az egyenértékűségi értékelés célja tehát annak ellenőrzése, hogy egy harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere biztosítja-e, hogy a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt és legalább egy, adott harmadik országbeli székhelyű szerződő fél részvételével kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ne tegyék ki az uniós pénzügyi piacokat nagyobb kockázatnak, és következésképpen ne okozzanak elfogadhatatlan mértékű rendszerszintű kockázatot az Unióban.

([1]) HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

([2]) A Bizottság 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közvetett elszámolási megállapodásokról, az elszámolási kötelezettségről, a nyilvános jegyzékről, a kereskedési helyszínhez való hozzáférésről, a nem pénzügyi szerződő felekről és a nem központi szerződő fél által elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott kockázatcsökkentési technikákról szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 11. o.).

([3]) A Bizottság (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatcsökkentési technikáit meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 340., 2016.12.15., 9. o.).

(4) A Bizottság 2013. október 1-jén megkapta az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (a továbbiakban: ESMA) szakvéleményét a Kanadában alkalmazott jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszerről ([4]), amely többek között a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó működésikockázat-csökkentési technikákra vonatkozik. Szakvéleményében az ESMA arra a következtetésre jutott, hogy mivel Kanadában még folyamatban van az elszámolási kötelezettséggel, a nem pénzügyi szerződő felekkel és az el nem számolt ügyletekkel kapcsolatos kockázatcsökkentési technikákra vonatkozó szabályozási rendszer véglegesítése, nem volt abban a helyzetben, hogy végleges elemzést végezzen, és szakvéleményt nyújtson e kérdésben.

(5) A Bizottság tudomásul vette az ESMA szakvéleményét, és figyelembe vette az időközben bekövetkezett szabályozási fejleményeket. Ez a határozat nemcsak a Kanadában alkalmazandó jogi, felügyeleti és végrehajtási követelmények összehasonlító elemzésén alapul, hanem e követelmények eredményének, valamint annak értékelésén is, hogy e követelmények alkalmasak-e arra, hogy oly módon csökkentsék a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből fakadó kockázatokat, hogy az egyenértékűnek minősüljön a 648/2012/EU rendeletben megállapított követelmények eredményével.

(6) Kanadában a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszert a pénzügyi intézmények főfelügyeletét ellátó hivatalnak (Office of the Superintendent of Financial Institutions, a továbbiakban: OSFI) a nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó letéti követelményekről szóló E-22. iránymutatása és a származtatott termékekre vonatkozó bevált gyakorlatokról szóló B-7. iránymutatása (a továbbiakban együttesen: iránymutatások) állapítják meg. Az iránymutatások be nem tartása maga után vonhatja annak az engedélynek a felülvizsgálatát, amely alapján az iránymutatások hatálya alá tartozó jogalanyok működnek. Az OSFI gyakorolja Kanadában a szövetségi szinten szabályozott pénzügyi intézmények (Federally-Regulated Financial Institutions, a továbbiakban: FRFI) prudenciális szabályozását és felügyeletét, valamint felelős az OSFI-iránymutatásoknak való megfelelés nyomon követéséért és végrehajtásáért. Az FRFI a bankokra, a külföldi bankfiókokra, a bankholding társaságokra, a bizalmi vagyonkezelő- és hiteltársaságokra, a szövetkezeti hitelintézetekre, a szövetkezeti kereskedelmi szövetségekre, az életbiztosító társaságokra, az ingatlan- és balesetbiztosítókra, valamint a biztosítási holdingtársaságokra vonatkozik. Az iránymutatás minimumszabályokat határoz meg az FRFI-k által kötött, nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó biztosítékokkal és egyéb kockázatcsökkentési technikákkal kapcsolatban. A B-7. iránymutatás 2014 novemberében, az E-22. iránymutatás pedig 2017 júniusában lépett hatályba, és egyes követelményei a nemzetközi keretnek megfelelően fokozatosan kerülnek bevezetésre, és összhangban állnak az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt jelenlegi fokozatos bevezetéssel.

(7) A nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó, a B-7. iránymutatásban meghatározott működésikockázat-csökkentési technikák továbbra sem kielégítőek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt kötelezettségekhez viszonyítva, különösen az időben történő visszaigazolást, a portfóliótömörítést és a portfólióállomány-egyeztetést, valamint az ügyletértékelést illetően. E határozat ezért csak a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott vitarendezési kötelezettségekre, valamint a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében és az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben előírt, a biztosítékokkal kapcsolatos követelményekre (letéti követelményekre) vonatkozó jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszerre terjed ki.

(8) A nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében alkalmazandó vitarendezésre vonatkozó követelmények tekintetében az érintett FRFI-kre alkalmazandó B-7. iránymutatásban szereplő kanadai tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó rendelkezések a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében foglaltakhoz hasonló kötelezettségeket tartalmaznak. A B-7. iránymutatás konkrét rendelkezéseket foglal magában a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében alkalmazandó vitarendezésre.

(9) A nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó biztosítékok tekintetében az E-22. iránymutatásban meghatározott rendelkezések alkalmazandók a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározott tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, kivéve a fizikailag teljesítendő határidős devizaügyleteket és a határidős árfolyamú deviza-csereügyleteket (amelyekre nem vonatkoznak az E-22. iránymutatásban előírt letéti követelmények), valamint a keresztdevizás csereügylet útján történő tőkecseréhez kapcsolódó, fizikailag teljesítendő devizaügyleteket (amelyek az E-22. iránymutatás értelmében mentesülnek az alapletétre vonatkozó követelmények hatálya alól), továbbá a fizikailag teljesítendő árualapú származtatott termékeket (amelyek nem szerepelnek az E-22. iránymutatásban meghatározott származtatott ügylet fogalommeghatározásában).

([4]) ESMA/2013/1375, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Canada (Szakvélemény a harmadik országok EMIR szerinti szabályozási egyenértékűségéről – Kanada), Végleges jelentés, Európai Értékpapírpiaci Hatóság, 2013. október 1.

Az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelet 27., 30., 30a., 31. és 38. cikkével összhangban a határidős devizaügyletek és a határidős árfolyamú deviza-csereügyletek, valamint a devizás csereügylet útján történő tőkecseréhez kapcsolódó devizaügyletek mentesülnek az alapletét-követelmények alól, míg a fedezeti célú fedezett kötvényekkel összefüggő származtatott ügyletek, az értékpapírosításhoz kapcsolódó egyes származtatott ügyletek, az olyan harmadik országbeli szerződő felekkel kötött származtatott ügyletek, amelyek esetében a nettósítási megállapodások vagy a biztosítékvédelem jogi érvényesíthetősége nem biztosítható, valamint az egyedi részvényre szóló részvényopciók és részvényindex-opciók mentességet élveznek az alapletét- és letéti követelmények alól. Ez a határozat ezért nem alkalmazandó a fizikailag teljesítendő árualapú származtatott termékekre.

(10) Az E-22. iránymutatás értelmében minden olyan konszolidált csoporthoz tartozó FRFI-nek, amelynek a nem központilag elszámolt származtatott ügyletei aggregált hónap végi átlagos névleges összege 2016 márciusában, áprilisában és májusában, valamint azt követően bármely évben meghaladja a 12 milliárd CAD-ot (a továbbiakban: érintett jogalanyok), alapletétet és változó letétet kell cserélnie. Az E-22. iránymutatás értelmében Kanada elfogadta az alapletétekre vonatkozó követelmények fokozatos bevezetésének nemzetközileg elfogadott ütemtervét. Az érintett jogalany fogalommeghatározásába nem tartoznak bele az államháztartások, a központi bankok, a közszektorbeli intézmények, a támogatható multilaterális fejlesztési bankok, a Nemzetközi Fizetések Bankja és a központi szerződő felek. A vállalatcsoporton belüli leányvállalatok és egyes, különleges célú gazdasági egységek nevében kockázatkezelési tevékenységet végző kincstári leányvállalatok sem tartoznak az érintett jogalanyok fogalommeghatározásába. E határozatnak ezért ki kell terjednie az érintett jogalanynak minősülő FRFI-kre (a továbbiakban: érintett FRFI-k) alkalmazandó, vitarendezéssel és biztosítéki kötelezettségek cseréjével kapcsolatos jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszerre. A 648/2012/EU rendelet 11. cikke értelmében a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mindegyik szerződő fele köteles napi szinten változó letétet cserélni. E határozat a változó letét napi cseréjének feltételéhez kötött az érintett, szövetségi szinten szabályozott pénzügyi intézményekkel kötött ügyletek tekintetében.

(11) Az E-22. iránymutatás szerint az alapletétet és a változó letétet az érintett FRFI és az érintett jogalany közötti, nem központilag elszámolt származtatott ügylet végrehajtását követő két munkanapon belül kell kiszámítani és bekérni. Ezt követően a letéteket naponta kell kiszámítani és bekérni. A letétet legkésőbb az egyes letéti bekéréseket követő második munkanapon kell nyújtani vagy beszedni. Az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikke értelmében a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mindegyik szerződő fele köteles napi szinten változó letétet cserélni, vagy az alapletét kiszámításához használt biztosítéki kockázati periódust ennek megfelelően kiigazítani. Ezért meg kell állapítani a változó letétre vonatkozó feltételeket.

(12) Az E-22. iránymutatás rendelkezik továbbá a 750 000 kanadai dollár (CAD) összegű alapletét és változó letét együttes minimális transzferösszegéről. Ez az összeg az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelet 25. cikke szerint 500 000 EUR. Figyelembe véve az említett összegek értékében mutatkozó elhanyagolható különbséget és a közös célkitűzést, ezeket az összegeket egyenértékűnek kell tekinteni.

(13) Az alapletét kiszámítását illetően az alapletét kiszámításához használt, az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelet IV. mellékletében meghatározott szabványosított módszerhez hasonlóan az E-22. iránymutatás lehetővé teszi a fent említett mellékletben megállapítottal egyenértékű szabványosított modell használatát. Ennek alternatívájaként az alapletét kiszámításához belső modellt vagy harmadik fél modelljét is alkalmazni lehet, ha ezek a modellek tartalmaznak bizonyos konkrét, az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározottakkal egyenértékű követelményeket. A belső modellek és harmadik felek modelljeit az OSFI felülvizsgálja a megfelelésre megállapított kritériumok alapján.

(14) Az E-22. iránymutatás elismerhető biztosítékokra, illetve azok tartására és elkülönítésére vonatkozó követelményei hasonlóak az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározottakhoz. Az E-22. iránymutatás tartalmazza az elismerhető biztosítékok egyenértékű listáját, és az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendelethez hasonlóan megállapítja, hogy a biztosítékot naponta kell értékelni. Megállapítja továbbá, hogy a kicserélt alapletétet úgy kell tartani, hogy az a szerződő fél nemteljesítése esetén azonnal elérhető legyen a biztosítékot beszedő fél számára, és olyan rendelkezések vonatkozzanak rá, amelyek a biztosítékot nyújtó felet a lehető legnagyobb mértékben védik a biztosítékot beszedő szerződő fél csődje esetén.

(15) A szakmai titoktartási garanciák tekintetében az OSFI birtokában lévő információk a pénzügyi intézmények főfelügyeletét ellátó hivatalról szóló törvény (a továbbiakban: OSFI-törvény) 22. szakaszában foglalt rendelkezések hatálya alá tartoznak, amely törvény biztosítja, hogy az OSFI vagy az OSFI irányítása alatt eljáró bármely személy által megszerzett, valamely pénzügyi intézmény üzleti tevékenységével vagy ügyeivel, illetve az ezekkel foglalkozó személyekkel kapcsolatos információk bizalmasak legyenek, és azokat ennek megfelelően kezeljék. Az OSFI és az irányítása alatt eljáró személyek szintén az adatvédelmi törvény – amely védi a szövetségi kormányzati intézmények ellenőrzése alatt álló személyes adatokat –, valamint az információhoz való hozzáférés jogáról szóló törvény – amely jogot biztosít a szövetségi kormányzati intézmények ellenőrzése alatt álló nyilvántartásokban szereplő információkhoz való hozzáféréshez – hatálya alá tartoznak. Ezért az OSFI-törvény 22. szakasza az adatvédelmi törvénnyel és az információhoz való hozzáférés jogáról szóló törvénnyel együtt a 648/2012/EU rendelet VIII. címében meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat nyújt, ideértve az üzleti titkok védelmét is.

(16) Végezetül a kanadai jogi keretrendszer hatékony szövetségi felügyelete és érvényesítése tekintetében az OSFI elsődleges feladata az iránymutatások betartásának nyomon követése és érvényesítése. Az OSFI számos felügyeleti intézkedést hozhat az alkalmazandó követelmények megsértésének kezelésére. Ezért úgy kell tekinteni, hogy ezek az intézkedések biztosítják az iránymutatások szerinti vonatkozó jogi, szabályozási és végrehajtási keretrendszer méltányos, torzításmentes és hatékony alkalmazását, és ezáltal garantálják az uniós jogi keret alapján rendelkezésre álló felügyeleti és végrehajtási rendelkezésekkel egyenértékű hatékony felügyeletet és végrehajtást.

(17) Ez a határozat elismeri az elfogadásakor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó, a kanadai jogszabályokban meghatározott, kötelező erejű követelmények egyenértékűségét. A Bizottság az ESMA-val együttműködésben továbbra is rendszeres jelleggel nyomon fogja követni az e tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó jogi, felügyeleti és végrehajtási rendelkezések alakulását, valamint azok következetes és hatékony végrehajtását az időben történő visszaigazolásra, a portfóliótömörítésre és -egyeztetésre, továbbá az értékelésre, a vitarendezésre és biztosítékokra vonatkozóan – mely nem központi szerződő félen keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó követelmények e határozat alapjául szolgáltak. Nyomonkövetési intézkedései részeként a Bizottság felkérheti az OSFI-t, hogy nyújtson tájékoztatást a szabályozási és felügyeleti fejleményekről. A Bizottság bármikor egyedi felülvizsgálatot végezhet, amennyiben a releváns fejlemények szükségessé teszik számára az e határozat alapján kibocsátott egyenértékűségi nyilatkozat újraértékelését. Az ilyen újraértékelés e határozat visszavonásához vezethet, minek következtében a 648/2012/EU rendeletben megállapított összes követelmény ismét automatikusan vonatkozna a szerződő felekre.

(18) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 648/2012/EU rendelet 13. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában a pénzügyi intézmények főfelügyeletét ellátó hivatal (Office of the Superintendent of Financial Institutions, a továbbiakban: OSFI) által szabályozott, nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazott, a B-7. iránymutatásban foglalt, vitarendezési kötelezettségekre vonatkozó kanadai jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszert egyenértékűnek kell tekinteni az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményekkel, amennyiben az említett ügyleteknek legalább az egyik szerződő fele Kanadában letelepedett és az E-22. iránymutatás szerint szövetségi szinten szabályozott pénzügyi intézmény (a továbbiakban: érintett FRFI).

2. cikk

A 648/2012/EU rendelet 13. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában az OSFI által szabályozott, nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre – a fizikailag teljesítendő árualapú származtatott termékek kivételével – alkalmazott, biztosítékeszközök cseréjére vonatkozó kanadai jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszert egyenértékűnek kell tekinteni az említett rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az (EU) 2016/2251 felhatalmazáson alapuló rendeletben részletesebben meghatározott követelményekkel, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az ilyen ügyletekben részt vevő felek legalább egyike Kanadában letelepedett, és Kanada letéti követelményeinek hatálya alá tartozik;

b) az ügyleteket piaci értéken értékelik, és ha a változó letétet a 648/2012/EU rendelet értelmében kell biztosítani, a változó letétet a kiszámításának napján cserélik;

A b) ponttól eltérve, amennyiben a szerződő felek között megállapítást nyer, hogy a változó letétet a kiszámítása napján nem lehet következetesen biztosítani, Kanada jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere akkor is egyenértékűnek tekintendő a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményekkel, ha a változó letétet a kiszámítását követő két munkanapon belül rendelkezésre bocsátják, és az alapletét kiszámításához használt biztosítéki kockázati periódust ennek megfelelően kiigazítják.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2021. július 5-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN